

Чуніхіна Т. С.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку та оподаткування
Державного університету інфраструктури та технологій*

Проценко Л. А.

*магістр
Державного університету інфраструктури та технологій*

Chunihina T. S.

*Ph.D, associate professor of the department "Accounting and Taxation"
The State University of Infrastructure and Technology*

Protsenko L. A.

*master of the department "Accounting and Taxation"
The State University of Infrastructure and Technology*

РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ У ФОРМАТІ МІЖНАРОДНИХ ТА НАЦІОНАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ

Анотація. У статті розглянуто сучасну практику складання та подання Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) відповідно до міжнародних та національних стандартів. Обґрунтовано необхідність для підприємств України застосування міжнародних стандартів фінансової звітності. Проведено порівняльний аналіз розкриття інформації про фінансові результати за міжнародними та національними стандартами. Розглянуто підходи і формати складання та подання Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупні доходи), які використовують в облікових системах країн Європейського Союзу.

Ключові слова: фінансові результати, фінансова звітність, звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід), міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ).

Постановка проблеми. Сучасні тенденції політики країни у векторі економіки спрямовані на пошук шляхів забезпечення реалізації процесів сталого розвитку та інтеграції країни до Європейського Союзу та до світового економічного простору. В Україні, як і в будь-якій іншій країні, діяльність підприємств пов'язана з одержанням фінансових результатів. Сьогодні збільшується кількість українських підприємств які при залученні іноземних інвестицій натрапляють на необхідність представити фінансові результати діяльності за міжнародними стандартами фінансової звітності (далі – МСФЗ).

Сьогодні питання переходу українських підприємств на МСФЗ набуло актуальності. На сучасному етапі Міністерство фінансів України постійно вносить зміни та доповнення до національних стандартів обліку, наближаючи їх до міжнародних. Використання МСФЗ при виході на міжнародні ринки значно розширює коло потенційних інвесторів. Звіт про фінансові результати є складовою фінансової звітності та головним джерелом інформації про господарсько-фінансові результати діяльності підприємства. Ця форма звітності допомагає оцінити успішність діяльності суб'єкта господарювання та визначити за рахунком яких саме (власних чи позикових) джерел здійснюється фінансування підприємства.

Проте не зважаючи на те, що МСФЗ служили основою при створенні Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку (далі – НП(С)БО), все ж таки існують розбіжності між НП(С)БО та МСФЗ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемі розкриття теоретичних та практичних аспектів формування фінансових результатів та складання фінансової звітності у різних країнах присвячено багато праць вітчизняних науковців. Це питання досліджували О.М. Брадул С.Ф. Голов, Л.В. Гуцаленко, Я.В. Лебедзевич, Н.М. Малога, В.М. Пархоменко, М.В. Патарідзе-Вишинська, Р.В. Скалюк С.Б. Шипіна та багато інших.

Але, незважаючи на підвищену увагу з боку науковців, деякі аспекти зарубіжного досвіду формування фінансової звітності є недостатньо розкритими у вітчизняній літературі, а тому потребують подальшого вивчення та узагальнення.

Мета статті полягає у визначенні особливостей складання та подання Звіту про фінансові результати підприємства відповідно до МСФЗ та НП(С)БО.

Виклад основного матеріалу дослідження. Наполегливе прагнення України до забезпечення сталого розвитку, інтеграція країни до Європейського Союзу зумовлює необхідність впровадження сучасної практики взаємозв'язків у трикунику "держава – бізнес – суспільство". Сьогодні фінансова звітність і є однією з ланок зв'язку, адже вона є основним джерелом інформації для стейкхолдерів.

Що зумовлює необхідність ретельного дослідження вітчизняними науковцями зарубіжних практик розкриття інформації про фінансові результати у Звіті про прибутки та збитки, як однієї зі складових фінансової звітності суб'єктів господарювання для подальшої стандартизації бухгалтерського обліку та фінансової звітності, її інтеграції із зарубіжними системами.

Зазвичай науковці звітність розглядають як один з елементів методу бухгалтерського обліку поряд із документацією, інвентаризацією, оцінкою, калькуляцією, рахунками, подвійним записом і балансом.

Також багато науковців під час визначення тлумачення "фінансова звітність" дотримуються формального підходу, закріпленого Законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" і Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 (далі – НП(С)БО 1), згідно з яким фінансова звітність – це бухгалтерська звітність, що містить інформацію про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства за звітний період [1].

У підходах до змісту фінансових звітів підприємств різних країн існують певні відмінності, спричинені со-

ціальними, економічними та політичними чинниками. Ці відмінності значно ускладнювали аналіз інформації та прийняття рішень під час розвитку міжнародної торгівлі, транснаціональних корпорацій, глобалізації фінансових ринків.

Тому щоб забезпечити гармонізацію фінансової звітності 29 червня 1973 р. на основі угоди професійних організацій бухгалтерів Австралії, Великобританії, Ірландії, Канади, Нідерландів, Німеччини, Мексики, США, Франції та Японії було створено Комітет із Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. Комітет за роки свого існування видав багато МСФЗ.

З одного боку, МСФЗ – це набір документів, що регламентують правила складання фінансової звітності, необхідної зовнішнім користувачам для прийняття ними економічних рішень відносно підприємства. З іншого, МСФЗ – це стандарти та тлумачення, видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. Вони охоплюють: Міжнародні стандарти фінансової звітності; Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку; Тлумачення, підготовлені Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності Тлумачення, підготовлені раніше діючим Постійним комітетом з тлумачень [2].

Міжнародним стандартом бухгалтерського обліку 1 "Подання фінансової звітності" (далі – МСБО 1) передбачений повний комплект фінансової звітності. До цього переліку входить Звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід за період в якому і подається інформація про результати діяльності суб'єкта господарювання. Також в МСБО 1 зазначено, що суб'єкт господарювання може використовувати інші назви для звітів. Наприклад, можна використовувати назву "Звіт про сукупний дохід"

замість назви "Звіт про прибутки та збитки та інші сукупні доходи". Також суб'єкт господарювання може подавати єдиний звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід, у якому прибутки або збитки та інший сукупний дохід подаються у двох розділах. Або можна подавати розділ прибутків та збитків в окремому звіті про прибутки та збитки [2].

Попри те, що національні стандарти ґрунтуються на МСФЗ, вони мають деякі відмінності. У таблиці 1 наведено порівняння положень НП(С)БО та МСБО стосовно формування Звіту про фінансові результати. Відповідно до вимог чинного законодавства в Україні є регламентована форма Звіту про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід), тоді як облікова практика зарубіжних країн свідчить, що у більшості із них немає стандартної форми Звіту про прибутки та збитки та інший сукупний дохід за період. На практиці ці розбіжності приводять до неможливості порівняння звітності, що складається відповідно до вимог різних нормативних документів.

Порівнюючи вимоги МСБО 1 та НП(С)БО 1 до формування Звіту про фінансові результати, можна сказати, що вимоги до складання Звіту про фінансові результати відповідно до НП(С)БО 1 забезпечили наближення цього звіту до складу Звіту про прибуток чи збиток та інший сукупний дохід. Зокрема, наведення інформації про інший сукупний дохід. Якщо МСБО 1 допускає альтернативи в поданні інформації про інший сукупний дохід, то у вітчизняній звітності запропоновано безальтернативний гібрид подання фінансових результатів – єдиний звіт із двох окремих розділів (один призначений для відображення фінансових результатів, інший – для формування іншого сукупного доходу) [3].

Таблиця 1

Порівняння положень НП(С)БО та МСБО стосовно формування Звіту про фінансові результати

Положення	НП(С)БО	МСФЗ
1	2	3
Формат	Форма регламентована. Визначає єдину форму та порядок заповнення статей Звіту про фінансові результати. Операційні витрати подаються за функціями у розділі I та за елементами у розділі III	Форма не регламентована. Визначено, що Звіт про прибутки та збитки має містити певні рядки. Чіткі вказівки щодо заповнення Звіту відсутні. Можливий вибір класифікації операційних витрат: за функціями або за характером (елементами)
Деталізація інформації	Наведення додаткових рядків, заголовків або підсумків не передбачено (крім інших податків з обороту та частки меншості у консолідованому звіті)	Додаткові рядки, заголовки та проміжні підсумки слід подавати у звіті, якщо цього вимагають інші стандарти або якщо це необхідно для правдивого відображення фінансових результатів діяльності підприємства
Розкриття інформації про види діяльності	Операційна, фінансова, інвестиційна	Звичайна (основна, операційна, фінансова, інша), надзвичайна
Подання доходів і витрат	Доходи та витрати звичайної діяльності поділено на: операційні; фінансові; інші	У додатку до МСБО 1 наведено приклади звітів про фінансові результати, де доходи і витрати звичайної діяльності подано у такому розрізі: пов'язані з операціями; пов'язані з фінансовими інвестиціями та залученням фінансування
Подання діяльності, що припинена	Відображається у статті «Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування»; відображаються прибуток або збиток від припиненої діяльності після оподаткування та/або прибуток або збиток від переоцінки необоротних активів та груп вибуття, що утворюють припинену діяльність і оцінюються за чистою вартістю реалізації	Згідно з МСФЗ 5, прибуток (збиток) до оподаткування від припиненої діяльності слід наводити безпосередньо у звіті

Джерело: розроблено на основі [4, с. 183; 5]

Оскільки міжнародними стандартами не передбачено регламентованих вимог до форми звіту про фінансові результати, назв його статей та їх розташування, то жорстка регламентація звіту про фінансові результати за національними стандартами та великий ступінь деталізації його статей не суперечать міжнародним стандартам.

Проте є і невідповідності, наприклад, підхід до подання іншого сукупного доходу відповідно до НП(С)БО 1 не дає змоги виконати вимогу МСБО 1 щодо окремого подання статей іншого сукупного доходу, які в подальшому будуть рекласифіковані в прибуток або збиток за умови виконання певних умов, та статей, які не підлягатимуть пере класифікації. Така сама невідповідність стосується й відображення податку на прибуток з іншого сукупного доходу, який також підлягає окремому наведенню за тією самою ознакою [6].

Згідно з міжнародними стандартами бухгалтерського обліку передбачено два способи подання інформації про витрати залежно від потреб аналізу витрат із застосуванням двох альтернативних класифікацій – метод характеру витрат та метод функцій витрат. Порівняння методів наведено у таблиці 2. Тобто підприємства мають право самостійно обирати один з двох методів класифікації. Вибір методу залежить від традицій, галузевих чинників та характеру підприємства.

Натомість національні стандарти передбачають відображення витрат за двома способами. У розділі I форми № 2 «Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)» доходи та витрати наводяться за їх функціями. Відображення витрат за їх характером так само є обов'язковим згідно з НП(С)БО 1 у розділі III цієї форми, однак перелік економічних елементів є жорстко регламентованим і не дає можливості висвітлити галузеві особливості підприємства [6].

Значна кількість вітчизняних підприємств уже складають звітність відповідно до вимог МСФЗ. Поштовхом до впровадження МСФЗ в Україні стало прийняття Кабінетом Міністрів України «Програми реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів» [9].

Також сьогодні на законодавчому рівні визначено перелік суб'єктів господарювання, які зобов'язані складати звітність за міжнародними стандартами. У Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зазначено, що підприємства, що становлять суспільний інтерес, публічні акціонерні товариства, підприєм-

ства, які здійснюють діяльність із видобутку корисних копалин загальнодержавного значення, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами [1]. Прозорість і відкритість фінансової звітності за МСФЗ показує реальний стан справ у компанії, її інвестиційну привабливість. Такі зміни позитивно впливають на інвестиційну привабливість вітчизняних підприємств, але негативно позначаються на нормативному забезпеченні українського законодавства.

За сьогоdnішніх умов питання про переведення фінансової звітності на міжнародні стандарти можливо вирішити двома методами: трансформувати бухгалтерську звітність, складену відповідно до П(С)БО, на звітність, яка відповідає МСФЗ. Тобто на основі даних звітності за П(С)БО формуються дані, скориговані на величину відмінностей в обліку і звітності відповідно до МСФЗ. До переваг трансформації звітності можна віднести невисокі фінансові та тимчасові витрати, а до недоліків – те, що звітність, одержана в результаті трансформації, має високий інформаційний ризик, оскільки під час її здійснення неминучі суб'єктивні оцінки. Однак ступінь цього ризику безпосередньо залежить від кваліфікації виконавців. Інший метод полягає у веденні обліку паралельно з національними стандартами обліку відповідно до МСФЗ. Паралельний облік має високий рівень надійності інформації, але вимагає від компанії суттєвих витрат (навчання персоналу, витрати на програмне забезпечення тощо) і є тривалим, оскільки має на увазі «відладження» системи паралельного обліку (складання паралельного плану рахунків у форматі, відповідному МСФЗ, перенесення залишків з українського Плану рахунків на рахунки нового плану з одночасними коригуваннями та подальшим щоденним паралельним веденням обліку). Звичайно ж, кожне підприємство самостійно обирає найоптимальніший спосіб з урахуванням специфіки діяльності, обсягу операцій та потреб користувачів звітності. [10]. Таким чином, чим подібніші правила обліку і звітності відповідно до П(С)БО до обліку за МСФЗ, тим менше коригувань потрібно буде здійснити під час трансформації звітності.

Перед переведенням фінансової звітності на міжнародні стандарти необхідно вивчення зарубіжної практики складання фінансової звітності (таблиця 3).

Таблиця 2

Порівняння методів подання інформації про витрати залежно від потреб аналізу витрат

	Метод характеру витрат	Метод функцій витрат
1	2	3
Характеристика методу	Витрати об'єднують у звіті про прибутки та збитки згідно з їхнім характером або елементами та не перерозподіляють згідно з їх різноманітними функціями на підприємстві	Витрати класифікують відповідно до їх функцій як частину собівартості реалізації, збуту або адміністративної діяльності
Приклад	Амортизація, матеріали, транспортні витрати, заробітна плата, витрати на рекламу тощо	Витрати на збут, інші операційні витрати, фінансові витрати
Особливість	Метод простий у застосуванні і використовується невеликими підприємствами, оскільки немає потреби розподіляти операційні витрати відповідно до класифікації функцій	Подання часто дає детальнішу інформацію користувачам, ніж класифікація витрат відповідно до їх характеру, але розподіл витрат за функціями може бути довільним і вимагати виваженого судження
Країни, в яких використовується	Франція (горизонтальний і вертикальний), Німеччина (вертикальний), Бельгія (горизонтальний і вертикальний), Іспанія (горизонтальний), Португалія (горизонтальний)	США, Канада, Великобританія, Франція, Німеччина, Греція, Бельгія, Японія, які використовують вертикальний формат

Джерело: розроблено на основі [7 та 8, с. 478]

Підходи до складання звіту про прибутки та збитки в країнах ЄС

Країна	Звіт про прибутки та збитки
1	2
Італія	Будується за вертикальною формою. В основу класифікації статей покладено принцип економічного змісту, а не напряму витрачання коштів
Молдова	Звіт складається за вертикальною формою та передбачає групування доходів та витрат від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності, а також з виділенням надзвичайного результату. Принципи побудови та подання звіту аналогічні українським вимогам
Німеччина	Надається у вертикальній формі, в одному з двох форматів – витратному чи функціональному. Традиційним для Німеччини є витратний формат, орієнтований на характеристику виробництва
Португалія	Форма звіту про прибутки та збитки – горизонтальна. Він надається у вигляді двох колонок: витрати та збитки – зліва, виручка та доходи – справа. Також, як і баланс, звіт про прибутки та збитки надається з детальною розбивкою статей, однак розбіжності в формах для великих та малих підприємств не такі значні, як у разі з балансом
Швейцарія	Конкретна форма подання інформації не обумовлена. Звіт може бути поданий вертикально або горизонтально, доходи і витрати можуть класифікуватися за характером або за функціональною ознакою, але обов'язково повинні бути наведені дані за попередній період. Основою складання звіту про прибутки та збитки в кожній країні є такі елементи фінансової звітності, як доходи та витрати

Джерело: розроблено на основі [8, с. 475]

Більшість країн світу для Звіту про фінансові результати застосовують назву «Звіт про прибутки та збитки». Значною відмінністю є те, що відсутня типова форма Звіту, встановлюється лише перелік статей, які обов'язково повинні бути відображені. Також цей звіт може мати різні формати: горизонтальний (доходи і витрати групуються окремо) та вертикальний (доходи і витрати представляються послідовно). Вертикальний формат дає змогу під час визначення чистого фінансового результату визначати проміжні показники (валовий прибуток, результат до оподаткування), що є корисними для аналізу, тому найчастіше використовують саме цей формат.

У Німеччині, наприклад, встановлено два типи форматів Звіту, які дозволені німецьким законодавством. Традиційним для цієї країни є формат за типом витрат, який і використовується частіше. Особливістю німецької практики є те, що після вибору компанією методу оцінки матеріально-товарних запасів по методу прямих витрат вона може це здійснити тільки використовуючи функціональний формат; різниці результатів між методами прямих витрат і повного поглинання витрат для матеріально-товарних запасів може бути відбита в експлуатаційних витратах. Під час застосування двох форматів з'являються дещо інші відмінності між розподілом загальної собівартості, тому німецькі звіти про доходи важко порівнювати один з одним, за винятком тих, в основі яких лежить єдиний міжнародний підхід [11].

«Звіт про прибутки та збитки» у Швеції також має певні особливості. На думку Професійного бухгалтерського співтовариства Швеції, шведська податкова система залізною хваткою, як ніде більше у світі, тримає за горло фінансові звітні документи. З іншого боку, ринок довгострокового позикового капіталу вимагає економічно обґрунтованих бухгалтерських звітів, що спираються на кращі зразки світової практики [11].

За системи бухгалтерії, яка ґрунтується на податкових законах, прибуток до сплати податку не досягає і 20%, який отримують компанії, що застосовують міжнародну прийнятну систему обліку. З іншого боку, підготовка бухгалтерських звітних документів на основі міжнародної прийнятої системи обліку приводить до підвищення вимог зобов'язань за сплатою податку у відповідній пропорції. Шведські бухгалтери для вирішення цього протиріччя розробили особливу форму, яка дає змогу ефективно розділити звіт про надходження на дві частини. По-перше,

до рядка «Прибуток до розподілу» звіт про надходження відповідає міжнародній системі обліку. По-друге, у розділі «Розподіл» звіту про надходження показуються відмінності між прибутком, обчисленим за міжнародно прийнятою системою обліку, і тим, який виходить у результаті застосування податкового підходу. Подвійне внесення даних закінчується відповідним коригуванням неоподатковуваних податком резервів, показаним у балансовому звіті між активами і пасивами [11].

Тобто необхідність показувати прибуток відповідно до міжнародно прийнятої системи обліку забезпечується введенням показника «Прибуток до сплати податку». А вже після «Розподілу» остаточний показник «Прибуток до сплати податку» подається на основі податкових вимог. Ця форма подання бухгалтерських звітних документів, розроблена ще в 60-ті роки минулого сторіччя й узаконена потім у Законі «Про бухгалтерську справу» 1975 р., стала прикладом, якому потім послідували інші скандинавські країни. Вона дає змогу шведським компаніям, з одного боку, забезпечувати високий рівень подання інформації, а з іншого – відповідати податковим законам [11].

Також слід зазначити, що в різних країнах світу порядок побудови зазначеного звіту має певні об'єктивні відмінності, зумовлені особливостями в економічному, соціальному та політичному устроях, не є винятком і пострадянські держави. Все це ускладнює управління суб'єктами господарювання в умовах розвитку їхньої зовнішньоекономічної діяльності. Окрім фінансової звітності, компанії також можуть надавати фінансові огляди, які містять характеристику фінансових результатів діяльності, фінансового стану, а також факторів невизначеності, які необхідно враховувати під час формування фінансової звітності (зміни умов господарювання та їх наслідки, джерела фінансування, розкриття інформації про інші ресурси компанії) [11].

Висновки. Гармонізація фінансової звітності відповідно до вимог ЄС сьогодні є досить актуальною і набирає обертів, адже Україна націлена найближчим часом стати членом ЄС. Звітність, яка відповідає принципам МСФЗ, забезпечує повноту і достовірність інформації щодо діяльності підприємства. Тобто дає змогу оцінити та проаналізувати привабливість суб'єкта господарювання з погляду інвесторів і кредиторів.

На сьогоднішньому етапі впровадження міжнародних стандартів країна вже заклала фундамент і постійно

працює над побудовою якісної системи бухгалтерського обліку і фінансової звітності. Підприємства, які постійно переходять на міжнародні стандарти не тільки в підготовці звітності, а й у веденні бухгалтерського обліку, що мінімізує трудові витрати на ведення паралельного обліку або трансформації звітності.

Після аналізу змісту НП(С)БО можна стверджувати про подібність його положень з положеннями міжнародних стандартів, однак все ще є розбіжності. Зокрема,

у таких питаннях, як відображення інших операційних та інших доходів і витрат, класифікації видів діяльності, наведення компонентів іншого сукупного доходу, форматів представлення елементів операційних витрат. Таким чином, розробникам національних стандартів тепер необхідно розробити максимально наближений до МСФЗ формат «Звіту про фінансові результати», що дало би змогу закордонними користувачами фінансової звітності покращити аналіз інформації та посприяти би прийняттю конструктивних рішень щодо можливого інвестування.

Список використаних джерел:

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16 липня 1999 р. №996-XIV (зі змінами і доповненнями). URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Подання фінансової звітності: Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 1. URL http://vobu.ua/ukr/documents/item/mizhnarodnij-standart-bukhgalterskogo-obliku-1-podannya-finansovoji-zvintnosti?app_id=23.
3. Харламова О.В. МСФЗ-звітність: новації в розкритті інформації / О.В. Харламова // Все про бухгалтерський облік. 2013. № 33 (2013). С. 42–47.
4. Голов С.Ф. Бухгалтерський облік в Україні: аналіз стану та перспектив розвитку: монографія / С.Ф. Голов. К.: Центр учбової літератури, 2007. 522 с.
5. Горошко В.Г. Звіт про фінансові результати: особливості складання за міжнародними та національними стандартами в Україні / В.Г. Горошко, А.В. Бурковська // Агросвіт. 2014. № 1. С. 34–38.
6. Озеран А.В. Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід): питання формування та співвідношення з МСФЗ / А.В. Озеран // Бухгалтерський облік і аудит. 2013. № 6. С. 25–34.
7. Кучеркова С.О. Трансформація звітності щодо обліку фінансових результатів за МСФЗ / С.О. Кучеркова // Облік і фінанси АПК. 2011. № 4. С. 19–21.
8. Бутинець Ф.Ф., Горещька Л.Л. Бухгалтерський облік у зарубіжних країнах. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів спеціальності 7.050106 «Облік і аудит». Житомир: ПП «Рута», 2002. 544 с.
9. Програма реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів: Постанова КМУ від 28 жовтня 1998 р. № 1706. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1706-98-%D0%BF>.
10. Загальні принципи трансформації фінансової звітності до формату МСФЗ [Електронний ресурс]: сайт ПАРУС Інтернет-Консультант. URL: http://cons.parus.ua/_d.asp?r=08TFU9d6a7a3f3887643dee446164d9700eccd.
11. Шипіна С.Б. Зарубіжний досвід розкриття інформації про фінансові результати у фінансовій звітності за МСФЗ / С.Б. Шипіна // Науковий вісник Херсонського державного університету. 2016. № 17.

РАСКРЫТИЕ ИНФОРМАЦИИ О ФИНАНСОВЫХ РЕЗУЛЬТАТАХ В ФОРМАТЕ МЕЖДУНАРОДНЫХ И НАЦИОНАЛЬНЫХ СТАНДАРТОВ

Аннотация. В статье рассмотрена современная практика составления и представления Отчета о финансовых результатах (Отчета о совокупном доходе) в соответствии с международными и национальными стандартами. Обоснована необходимость для предприятий Украины применения международных стандартов финансовой отчетности. Проведен сравнительный анализ раскрытия информации о финансовых результатах по международным и национальным стандартам. Рассмотрены подходы и форматы составления и представления Отчета о финансовых результатах (Отчета о совокупных доходах), которые используют в учетных системах стран Европейского Союза.

Ключевые слова: финансовые результаты, финансовая отчетность, отчет о финансовых результатах (отчет о совокупном доходе), отчет о прибылях и убытках и другие совокупные доходы, положение (стандарт) бухгалтерского учета, международные стандарты финансовой отчетности (МСФО).

INFORMATION DISCLOSURE ABOUT FINANCIAL RESULTS IN THE FORMAT OF INTERNATIONAL AND NATIONAL STANDARDS

Summary. The article describes the current practice of preparation and submission the Statement of financial results (Statement of comprehensive income) in accordance with international and national standards. The substantiated need for Ukrainian enterprises to apply international financial reporting standards. The made comparative analysis of the disclosure of financial results by international and national standards. The considered approaches and formats for preparation and submission the Statement of financial results (Statement of comprehensive income), which are used in the accounting systems of the countries of the European Union.

Key words: financial results, financial reporting, statement of financial results (statement of comprehensive income), statement of profit or loss and other comprehensive income, provision (standard) of accounting, international financial reporting standards (IFRS).